

Svenska kyrkan

VELLINGE-MÅNSTORP

FÖRSAMLINGSBLADET ANKARET: VÅREN 2008

Ta en titt på omslaget igen. Står vi inte alla i det där vägkorset och funderar på vilken väg vi ska gå? Vad den friheten innebär skriver Linda om i sin ledare: Fri-villig-het. En lek med ord som uppenbarar ett allvar. Ni får även träffa andra frivilliga i detta nummer. Tre personer intervjuas om deras drivkrafter. Våra damer i syföreningarna som med sitt engagemang gör en ovärderlig insats berättar om sin verksamhet.

Esto mihi betyder kärlekens väg, den som Jesus gick, den som vi får gå, om vi vill. Vi står vid ett vägskaål. Vilket håll går du åt?

Vi önskar er alla en givande fastevandring!

Redaktionen

Fri – villig – het

ATT VARA FRI OCH VILLIG har alltid varit hett eftertraktat. Fri att göra sina val och villig att utföra de uppgifter som livet utmanar till. Den som mist sin frihet, eller sin vilja och lust till liv svalnar lätt för sin medmänniska. Glädjen försvinner och livet tenderar att kännas allt tommare. Det är som att ha en välfylld garderob men ändå ha känslan av att man inte har något att ta på sig. Livet blir en jakt men alltmer sällan inställer sig tillfredställelsen frid.

SOM ETT VILJESTARKT barn hände det ofta att mormor sa till mig: Din vilja sitter i talltoppen. Hennes fortsatta förklaring gick ut på att när jag var stor nog att själv klättra upp och hämta den kunde mina önskningar gå i uppfyllelse. Till dess fick jag vackert vänta och foga mig i de vuxnas vilja. Jag minns att hennes ord först väckte frustration i mig men så småningom infann sig en trygghet. Tryggheten i de vuxnas erfarenhet och deras goda omsorg. Jag har lärt mig tålamod och upptäckt att min frihet och vilja ofta är beroende av gemenskapens värme.

ATT VARA FRI OCH VILLIG är inte att jämställa med egoism och självtillräcklighet. Snarare är det att leva i samklang med sin omgivning och ta ansvar för sina medmänniskor. Om kraven blir för stora och den glöd svalnat som en gång gjorde oss brinnande är det kanske för att något urholkat oss.

FASTETIDEN SOM FÖREGÅR påsken vill vara en period av eftertanke och möjlighet att lägga av de bördor som tynger, städa ur garderoben och göra upp med det i våra liv som gör oss svala. I kyrkans tradition kan fastan se olika ut. Att ändra sina matvanor för en kortare tid är klassiskt. En modernare variant kan vara att avstå från det passiva TV-tittandet. Gemensamt för vilken metod man än väljer att använda är förhoppningen att vi kan möta den annalkande våren som fria och villiga människor.

DEN SOM ÄR FRI, VILLIG och het söker ofta att dela sin fri-villig-het med andra. Att ge av sin tid och sitt engagemang ger glädje och en känsla av delaktighet oavsett i vilken ålder man befinner sig. Och oavsett vilka förutsättningar man har. På våra drömmar, förhoppningar och önskningar om de människor vi vill vara kan Gud svara ja, nej eller vänta. Med en inre meningsfullhet och i samhörighetens tillit finns kraften att möta livets val och utmaning med tillförsikt.

Linda Folebäck,
komminister

Möt tre frivilliga

ALEXANDRA FAGERBERG, GYMNASIST

Vad gör du för något frivilligarbete?

Jag är med i ungdomsgruppen, men det är egentligen inget arbete.

Sedan sjunger jag i ungdomskören och är med i ledarkåren som är en kår för konfirmandledare.

Hur började ditt engagemang?

Jag har själv sjungit i olika barnkörer sen fyraårsåldern. När jag var konfirmand informerade Kristofer, som jobbar som pedagog, om att man kunde bli konfirmandledare, så jag hängde på. I samband med det gick jag också med i ungdomsgruppen.

Vad får du själv ut av det?

Det är kul! Särskilt att träffa nya människor. Som konfirmandledare får jag pröva hur jag fungerar i ledarrollen, det är spännande och kan också vara en merit när jag i framtiden söker jobb. Sedan känns det meningsfullt att inspirera konfirmanderna. Det är en god känsla när man hjälper dem att få nya insikter, istället för att bara berätta saker för dem hjälper jag dem att själva göra nya upptäckter.

Vad tror du man kan göra för att engagera fler i frivilligarbetet?

Uppmuntra fler att vara med och berätta om vad du gör även om inte folk frågar. Jag och Matilda, som också är konfirmandledare, brukar peppa konfirmanderna att engagera sig efter konfirmationen, men hade vi väntat på att de skulle fråga oss hade vi aldrig fått möjlighet att berätta.

ANN-BRITT KRONVALL, FRISÖR

Vad gör du för något frivilligarbete?

När barnen var mindre hjälpte jag till med ideellt arbete i olika idrottsklubbar.

I kyrkan är jag engagerad i kyrkoråd och kyrkofullmäktige och som lekman i gudstjänsterna.

Hur började ditt engagemang?

När jag var i tolvårsåldern var jag med i en kyrkokör i Hököpinge. Sedan fortsatte jag att sjunga i olika kyrkokörer och så småningom blev jag tillfrågad om jag ville vara med i kyrkorådet, först som ersättare sen som ordinarie. I början var det mest sången som var viktig för mig, men under årens lopp har också tron vuxit sig starkare.

Vad får du själv ut av det?

Samtidigt som jag ger något till andra får jag mycket tillbaka. Under en kris i mitt liv var det mitt engagemang i kyrkan som gav tröst och styrka. I mitt kyrkoliv har jag ibland behov av att vara själv och ibland känns det gott att känna gemenskap med andra.

Vad tror du man kan göra för att engagera fler i frivilligarbetet?

Berätta, berätta, berätta! Det är viktigt att förmedla att kyrkan inte är "livsfarlig" utan att man har roligt samtidigt som man också delar ett allvar. Båda sidorna får plats.

LENNART ENGBERG, SENIORKONSULT INOM LEDARSKAP FÖR TELIA

Vad gör du för något frivilligarbete?

Jag är engagerad i Mentor Sverige där jag är mentor för en kille på 15 år. I kyrkan är jag engagerad i kyrkorådet och som lekman i gudstjänsterna.

Hur började ditt engagemang?

Bengt Ramlid, en av prästerna i församlingen, frågade om jag ville engagera mig i kyrkorådet. Vid det tillfället hade jag pratat en del med honom i samband med att jag råkadde ut för en olycka. Jag hade även gått i kyrkan med familjen, vi tycker det känns viktigt att ha ett någorlunda regelbundet gudstjänstliv.

Vad får du själv ut av det?

Jag får tid för eftertanke och reflektion, det handlar mycket om att inse vad som är viktigt i livet. En plats för det är exempelvis morgonbönen på fredagarna kl 8.30. Det känns som en god rutin i mitt liv. Sedan handlar mitt kyrkliga engagemang om att ge vidare av vad jag har fått ta emot. Kyrkan har varit en viktig del under min livsresa, det vill jag även att andra ska få möjlighet att uppleva.

Vad tror du man kan göra för att engagera fler i frivilligarbetet?

Jag tror att vi måste visa en öppenhet och naturlighet ut mot omgivningen. Vi borde vara med i fler sammanhang i samhällslivet. I de mötena är det viktigt att vi visar vår gudstro och inte gör avkall på det som är vårt centrum. Det är spännande när kyrkan öppnar upp för nya sammanhang exempelvis helig dans och meditativa mässor.

Mer än bara handarbete

En guldgruva, tänker jag. Vilka ord jag än kommer att använda så kan de bara nätt och jämt beskriva det engagemang och den uthållighet som ryms här. Detta om något borde kallas kvinnokraft.

DET ÄR EN HELT VANLIG tisdag och det är syföreningsupptakt på Ankarets veranda. Det betyder att Vellinge-Månstorps sex kyrkliga syföreningar samlats för att tillsammans ta nya tag inför våren. Det är bland annat deras medverkan vid Vatten för livet, fasteaktionen den 8 mars, som diskuteras. Speciellt brödbordet verkar vara ett populärt inslag vid deras insamlingar.

Den typiska syföreningsdamen har ett engagemang i kyrkan, vill göra en insats för andra människor och tycker om att handarbete. Fast riktigt lika mycket handarbete som förr blir det inte nu. Den sociala gemenskapen är det viktigaste. Utbyte av nyheter och tankar. Att måna om det lokala och bevara de gamla historierna. De som varit medlemmar längst har ungefär sextio år av syföreningsträffar i ryggsäcken.

Vid samtalen kring borden efter träffen anar jag att trots att gemenskapen i den stora gruppen och med andra människor betyder mycket så är det ändå den lilla gruppen man månar

Foto: Kristofer Burman

om. Sin egen syförening. Kanske inte alls konstigt. Våra små byar ligger nära var sin kyrka och kyrkans församlingshem blev den självklara samlingspunkten och kanske också lite av ett andra hem för en del.

Våra syföreningar har olika många år på nacken. Text så bildades Arrie syförening 1934 och V Ingelstad syförening 1961. Många har som sagt varit med länge och i takt med att medelåldern stigit har medlemsantalet minskat och det är svårt att få

nya och yngre medlemmar att ansluta sig. Kanske är en anledning just namnet syförening. Det är inte lika populärt med handarbete bland yngre kvinnor idag. Dessutom är namnet lite missvisande, tänker några av kvinnorna. Tyngdpunkten ligger ju inte i handarbetet. Förutom gemenskapen verkar den stora passionen ligga i auktionerna. Syftet med syföreningsauktionerna är att samla in pengar till olika hjälporganisationer. Det är där handarbetena och brödbor- ►

” Det låter
kanske
svulstigt men
är egentligen
ganska avskalat.

- det har spelat stor roll. Någon minns också att 1940 auktionades det ut ransonerade varor till bra priser. Auktionerna har varit många under åren och det är med saknad de erkänner att de inte är lika lätta att driva igenom längre och några av föreningarna har slutat helt att anordna auktion. För det är svårt att locka folk till en syföreningsauktion idag jämfört med hur populära de var förr. Och trots ett stort engagemang bland föreningarna så tryter den fysiska uthålligheten.

Ett ord som dyker upp på flera ställen i diskussionen är ideellt arbete, att samlas kring ett ändamål och skapa en alldeles speciell gemenskap. Och kanske till och med bidra till något lite större. Det låter kanske svulstigt men är egentligen ganska avskalat. Att ge av sig själv och sin tid utan att kräva något i gengäld. Men enkelt är det inte, särskilt inte år 2008, i en tid där allting kostar. Och alldeles för få kan tänka sig att arbeta ideellt och bidra med nya krafter till en inarbetad tradition.

Karolina Larsson

Foto: Bengt Jakobsson

Askgravplats

TISDAGEN DEN 5 FEBRUARI invigdes den nya askgravplatsen på Vellinge gamla kyrkogård. Askgravplatsen är planerad av förman Lars Ekvall och anlagd och planterad med hjälp av de övriga vaktmästarna.

Den här typen av gravplats är gemensam för församlingsborna och är tänkt att ge minneslundens frihet från skötselansvar utan dess krav på anonymitet, vilket alltså innebär att anhöriga kan närvara vid gravsättningen. Varje enskild plats rymmer 1-2 askor och markeras med en gravsten i grå granit, 40x35 cm med plats för två personers namn. Det betyder att det finns möjlighet för

makar att få plats intill varandra. Gravrätten är på 25 år och kostar 7 000 kr för första askan, vill man sen sätta ner en andra aska under samma sten så kostar det 5 700 kr och gravrätten förlängs då med 25 nya år från senaste gravsättningen. I priset ingår sten och skötsel av gemensamma rabatter.

Vid stenen får man smycka med snittblommor. Ljus tänds man på ett gemensamt ljusträd med plats för ca 25 ljuslyktor. Ljusträdet är i smide och i form av en ask och är designat och tillverkat av Pia Linders i V Kärrstorp, Svedala.

Frukostmöte för kvinnor

Gästis Veranda öppnar kl 9.15, frukostbuffén serveras kl 9.30.
Biljett å 50 kr köpes på församlingens expedition Ankaret,
adress och öppettider se nedan. Dagen för biljettsläpp öppet kl 8-16.

LÖRDAGEN DEN 16 FEBRUARI, BILJETTER FRÅN 4 FEBRUARI

Medelhavet runt, en resa i historien

Eja Nilsson, matskribent på Sydsvenska dagbladet,
tar oss med på en matresa runt medelhavet med dess
spännande mathistoria från Jesu tid och framåt.

LÖRDAGEN DEN 19 APRIL, BILJETTER FRÅN 7 APRIL

Hjärtliga betraktelser

Susanne Fredriksson, uppskattad inspiratör, föreläsare och
utbildare. En berättarkonstnär som berör på djupet och som får
oss att stanna upp och fundera på livets ljvligheter.

Vardags-
tankar

”

Tystnadens frukt är bön.
Bönens frukt är tro.
Trons frukt är kärlek.
Kärlekens frukt är tjänande.
Tjänandets frukt är frid.

Detta är några rader ur Moder Teresas lilla bok
Hjärtats frid. I skrivandets stund har jag svårt att
känna frid och jag erkänner lite bittert för mig
själv att jag många gånger tar den för given.
För det mesta har jag känslan av frid inom
räckhåll, behöver bara ta ett djupt andetag och
samla tankarna så finns den där. Men alltför
sällan tar jag ännu ett andetag och känner
tacksamhet över att fjärlarna relativt lätt får ro
i magen.

Nu läser jag Moder Teresas ord, från tystnad
till frid. Om och om igen. Efter en stund sjunker
orden in, som ett djupt andetag. Ibland när man
famplar behöver man något att fästa blicken på.

Karolina

Påskblad

Den 14 mars kommer vårt blad över
Påskens aktiviteter att delas ut
tillsammans med Trelleborgs Allehanda.
Bladet är gemensamt för alla tre
församlingarna i Vellinge kommun:
Höllvikens, Skanör-Falsterbo och
Vellinge-Månstorps församling.

SVENSKA KYRKAN I VELLINGE-MÅNSTORPS FÖRSAMLING

Adress Församlingsexpeditionen
Ankaret, Malmövägen 2,
235 36 Vellinge

Öppet Mån, ons-fre kl 10-14, tis kl 11-14

Telefon 040-42 93 00

Telefax 040-42 22 31

e-post vellinge.pastorat@svenskakyrkan.se

www .svenskakyrkan.se/vellinge

ANKARET NR 1 VÅREN 2008

Redaktion Karolina Larsson, Ola Fornling

Ansvarig utgivare Ola Fornling

Form www.sjunde.nu

Omslagsbild Vellinge kyrka: Ola Fornling

Tryck Tryckfolket, Malmö 2008